
[2023-69-RE](#)

Causa 2023-69-RE

(CEDASA c/ Pires Serapicos)

Número de registre 442-2023. Recurs d'empara

Aute del 20 de novembre del 2023

BOPA núm. 146, del 29 de novembre del 2023

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 d'octubre del 2023, per la representació processal de la societat Centre Esportiu d'Anyós, SA (CEDASA), mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 21 de setembre del 2023, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de la sentència dictada per la Sala Civil i que retrotregui les actuacions al moment anterior a dictar-se la resolució impugnada. Així mateix, demana que se suspenguin els efectes de la sentència objecte de recurs fins a la resolució d'aquesta causa;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 3 de setembre del 2020, CEDASA va acomiadar per carta una cambrera de pisos per tal com no s'havia presentat a treballar tres dies consecutius (el 30 d'agost, el 31 d'agost era festiu, l'1 de setembre, i, el 2 de setembre del 2020) ja que estava esperant el resultat d'un test de Covid.

1.2. El 4 de desembre del 2020, la treballadora va formular una demanda laboral contra CEDASA en què sol·licitava la seva condemna al pagament de 20.060,00 €, juntament amb les costes processals ocasionades.

1.3. El 24 de febrer del 2023, la Secció Civil de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava aquesta demanda laboral, absolia CEDASA de totes les pretensions dirigides en contra seva i condemnava la demandant al pagament de la totalitat de les costes processals.

1.4. La treballadora va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 21 de setembre del 2023, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència, en què decidia estimar aquest recurs, revocar íntegrament la sentència de la primera instància, declarar que l'acomiadament efectuat per carta, el 3 de setembre del 2020, era injustificat, i, per tant, condemnava la societat CEDASA al pagament d'una indemnització a la treballadora d'un import de 20.060,00 €, més les costes processals ocasionades en les dues instàncies.

1.5. El 16 d'octubre del 2023, la representació processal de la societat CEDASA va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 21 de setembre del 2023, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la societat recurrent

- La societat recurrent al·lega que la Sala Civil ha efectuat una reconducció de la pretensió de la part apel·lant, infringint d'aquesta manera els principis rectors del procediment civil i situant aquesta part en indefensió.

- Exposa la seva argumentació sobre el fons de la causa posant en relleu la manca de justificació per part de la treballadora d'efectuar un test de Covid, ni la seva necessitat d'aïllament.

- Addueix que la Sala Civil no ha efectuat una anàlisi suficient dels elements fàctics i que ha realitzat una interpretació molt àmplia de la norma aplicable, circumstància que du a conclusions irraonables, fins i tot, absurdes i arbitràries.

- Per aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, que declari la nul·litat de la sentència dictada per la Sala Civil i que retrotregui les actuacions al moment anterior a dictar-se la resolució impugnada. Així mateix, demana que se suspenguin els efectes de la sentència objecte de recurs fins a la resolució d'aquesta causa.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- En primer terme, la Sala Civil desestima els arguments de la treballadora respecte de la forma de l'acomiadament.

- En segon terme, sobre el caràcter justificat de l'acomiadament, recorda que l'article 99.1 a) de la Llei de Relacions Laborals qualifica de falta molt greu l'absència de tres dies consecutius del lloc de treball, tret que el treballador pugui justificar l'existència d'una causa real, seriosa i involuntària que li impedeixi assistir al seu lloc de treball.

- Des d'aquesta perspectiva considera que l'absència de la treballadora, el 30 d'agost del 2020, no està justificada respecte d'aquestes disposicions.

- La Sala Civil destaca que la societat recurrent va saber que el 31 d'agost del 2020 la treballadora s'havia fet un test de Covid i que es confinava a l'espera del resultat que preveia tenir l'endemà, l'1 de setembre.

- Atesos els protocols sanitaris en vigor en el moment dels fets, la Sala Civil considera que la pràctica d'un test de Covid i l'autoconfinament de la treballadora estaven justificats, tret de posar en dubte el criteri de la bona fe en les relacions personals.

- No obstant això, la Sala Civil considera que poc importa que la treballadora obtingués el resultat del test el dia 2 de setembre o el pogués obtenir el dia anterior, atès que en el pitjor dels casos, la manca d'assistència injustificada a la feina només s'hauria produït durant dos dies, sense que concorreguessin, per tant, els requisits de l'article 99.1 a) anteriorment esmentat.

- Afegeix a títol d'argument de reforç que des de la perspectiva de la raonabilitat i de la proporcionalitat, considera que l'acomiadament tampoc es justificava, ja que en el context general que es vivia a finals d'agost i a principis de setembre a causa de la pandèmia, el coneixement específic pel qual la treballadora no assistia a la feina i sense que s'hagi acreditat que l'empresa hagués patit cap perjudici, la sanció aplicada no es pot considerar proporcionada.

- Per aquests motius, la Sala Civil va estimar el recurs d'apel·lació presentat per la treballadora.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. Aquest Tribunal ha de recordar que l'apreciació, la qualificació dels fets, la interpretació de la llei, així com la seva aplicació corresponen, en principi, a les jurisdiccions ordinàries, tret que les seves resolucions no estiguin motivades o siguin absurdes, irraonables o arbitràries.

3.3. En aquest cas, la Sala Civil fa una anàlisi detallada dels fets i examina les seves conseqüències en virtut del dret laboral a la llum dels protocols sanitaris vigents en el moment dels fets.

3.4. La treballadora va justificar des de l'inici la seva absència mitjançant aquests protocols sanitaris, és en va pretendre, com ho fa la societat recurrent, que la Sala Civil planteja mitjans de dret nous que no van ser evocats per la part apel·lant, i, que aquests mitjans la van situar en indefensió.

3.5. Així, quan la Sala Civil considera que el context sanitari en vigor permet considerar la justificació de l'absència com a admissible en virtut del dret laboral per a un dels tres dies d'absència constatats, el seu raonament és precís, fonamentat en fets i en dret i no presenta cap caràcter irraonable, absurd o arbitrari.

3.6. Quan la Sala Civil en dedueix que "*en el pitjor dels casos*" l'absència injustificada és de dos dies, circumstància insuficient per justificar un acomiadament, també du a terme una interpretació clara del dret laboral i la seva conclusió és igualment racional i està desproveïda de qualsevol caràcter arbitrari o il·lògic.

3.7. Cal concloure, doncs, que impugnar l'anàlisi de les circumstàncies de fet i de dret de la Sala Civil, com ho fa la societat recurrent, no és suficient per dotar el seu recurs d'empara de contingut constitucional, el qual, per consegüent, ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2023-69-RE interposat per la representació processal de la societat Centre Esportiu d'Anyós, SA contra la sentència del 21 de setembre del 2023, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la societat recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 20 de novembre del 2023.

Jean-Yves Caullet Joan Manel Abril Campoy

President Vicepresident

Dominique Rousseau Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat Magistrat